

Două lăcașuri de cult în sărbătoare pe Colina Patriarhiei. Părintele Patriarh Daniel despre lucrările Sfinților Împărați

Puțini știu că Sfinții Împărați Constantin și Elena sunt ocrotitorii a două lăcașuri de cult de pe Colina Bucuriei. Pe lângă Catedrală, și Paraclisul istoric din Reședința Patriarhală își serbează unul dintre hramuri în data de [21 mai](#).

Deși este cunoscut mai mult drept „Paraclisul Sfântul Gheorghe”, lăcașul de cult care aparține Reședinței Patriarhale a fost închinat, încă de la zidirea lui, Sfinților Împărați.

Acesta este „primul dintre cele [patru hramuri](#)” ale paraclisului, a semnalat Patriarhul Daniel care a slujit joi, 21 mai 2020, în lăcașul de cult construit odată cu actuala catedrală, în timpul domnitorului Constantin Șerban Basarab (1656-1658).

Hramul Catedralei Patriarhale a fost serbat prin [Liturgia](#) oficiată de PS Varlaam Ploieșteanul în exteriorul bisericii, în Baldachinul Sfinților.

3 mari lucrări ale Sfinților Împărați

Patriarhul Daniel, în predica rostită la finalul slujbei, a evocat 3 mari lucrări ale Sfinților Împărați socotiți „egali cu Apostolii”, dar și legăturile lor cu teritoriul României.

Potrivit Preafericirii Sale, Sfinții Constantin și Elena au fost:

1. eliberatori ai creștinilor persecutați și protectori ai Bisericii.
2. apărători ai dreptei credințe și ai unității Bisericii.
3. mari ctitori de lăcașuri sfinte și susținători ai misiunii sociale a Bisericii.

Legătura cu țara noastră

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a evidențiat și o a patra lucrare care se referă în mod special la teritoriul României:

În raport cu populația de pe teritoriul țării noastre, adică din vechea Dacie, a subliniat Patriarhul României, acești Sfinți Împărați sunt „continuatori ai creștinării poporului român, ai părinților noștri daco-romani”.

„Această lucrare a lor în raport cu teritoriul țării noastre este foarte importantă și explicabilă”, a adăugat Părintele Patriarh, amintind că Sfântul Constantin cel Mare s-a născut în orașul Naisus (astăzi Niș – Serbia), într-o vreme (după anul 272) când acea regiune era viețuită de către daco-romani. Întreaga regiune se numea Dacia Mediterranea.

„Sfântul Împărat Constantin s-a născut aproape de teritoriul țării noastre și de aceea, a avut și o deosebită simpatie pentru această zonă de la nord și de la sud de Dunăre. El a recucerit Dacia după ce romanii s-au retras (271) din cauza năvălirii popoarelor barbare (...) De aceea a mai fost numit și <Dacicus>”.

Despre sfinții serbați, Părintele Patriarh a spus că sunt numiți „întocmai” sau „egali” cu Apostolii întrucât „Biserica a recunoscut lucrarea lor ca pe una apostolică”, „o lucrare de misiune dumnezeiească”.

Patriarhul a semnalat asemănarea dintre convertirea Împăratului Constantin și cea a lui Saul, viitorul Apostol Pavel, justificând textului apostolic al sărbătorii (Fapte 26:1-20).

Edictul de la Milan

Ajungând la cel mai important act din lucrarea Sf. Constantin – Edictul de la Milan (313), Patriarhul Daniel a evidențiat că acesta a fost semnat în înțelegere cu cumnatul său, Liciniu, care era împărat peste Orient, și oferea „libertate religioasă pentru toate religiile din imperiu și, implicit, încetarea persecuțiilor împotriva

creștinilor”.

Semnării acestui edict i-au urmat restituirea către Biserici a bunurilor confiscate, eliberarea celor întemnițați, dar, în plus, „Constantin cel Mare s-a arătat și promotor al creștinilor în funcții publice pentru că erau oameni cinstiți și corecți”, a subliniat Patriarhul.

„În plus, a dăruit episcopilor și preoților dreptul de a proclama liberi pe sclavi la sfârșitul slujbelor în biserică, iar mai târziu, în 321, a instituit duminica zi de mare importanță pentru creștini, ca fiind zi de odihnă în întreg imperiul”.

Părintele Patriarh a adus în atenție și contribuția Sfintei Elena, mama Sfântului Constantin, la acest demers. „Ea l-a îndemnat stăruitor să dea acest edict de eliberare a creștinilor persecutați, de ușurare a situației lor și de promovare a lor în imperiu”.

”Au schimbat complet vederea asupra societății

„Prin aceasta, ei au schimbat trei secole de persecuții într-o nouă orientare. În locul vrajbei și urii a început să fie împăcare, iertare; au contribuit mult la schimbarea mentalităților și merită toată prețuirea din partea Bisericii”.

Patriarhul României a mai amintit despre contribuția lor la apărarea dreptei credințe și a unității Bisericii prin convocarea primului Sinod Ecumenic, despre descoperirea Sfintei Cruci și zidirea de lăcașuri sfinte dar și ctitorirea noii capitale, Constantinopol. De asemenea, ei au susținut organizarea de case de orfani și pentru văduve sau bolnavi, au încurajat lucrarea socială a Bisericii, au abolit tortura și răstignirea.

A fost interzis adulterul și uciderea pruncilor. Sfântul Constantin a „creștinat legislația păgână”, a dat „legi noi prin care era apărată demnitatea umană”.

„Acești Sfinți Împărați au schimbat complet vederea asupra societății, asupra demnității omului și importanței solidarității și ajutorării. Cu alte cuvinte, au început să pună în practică Evanghelia lui Hristos”, a concluzionat Preafericirea Sa.

basilica.ro